

Geestelijke strijd... uit het dierenrijk!

Ik ben een verwoed liefhebber van natuurdocumentaires. Met de moderne technieken en middelen kunnen natuurfilmers, dankzij jarenlang geduld, soms verbluffende opnames maken. Deze zijn niet alleen mooi voor het oog, maar sommige beelden doen aanbidding in mijn hart opborrelen om de adembenemende schoonheid, superieure wijsheid en eindeloze creativiteit waarmee onze God dit allemaal bedacht en gemaakt heeft. Maar de natuur zit ook vaak vol geestelijke lessen en parallellen. Vanuit mijn betrokkenheid in gebed en geestelijke strijd wil ik er hier enkele met jullie delen.

Ooit zag ik een documentaire die gefilmd was rond een waterpoel in een Afrikaans natuurreservaat: er heerste in die tijd een langdurige droogte, waardoor het water altijd lager kwam te staan, en het op den duur meer vieze modder dan water was. Alle soorten dieren verdrongen zich om nog een beetje van het schaarse vocht te kunnen bemachtigen, maar de krokodillen stonden vanuit de modder klaar om uit te halen naar de gazellen of antilopen die wilden drinken: de wanhoop van die dieren die heen en weer werden geslingerd tussen hun kwellende dorst en de angst voor die kaken, was vreselijk om te zien. Dit was voor mij een aangrijpend beeld van de eindtijd: de druk, de nood, de schaarste maken het leven bijna ondraaglijk, omdat iedereen zich verhardt in een "ieder-voor-zich"-mentaliteit ("de liefde zal verkillen"). Toen kwam een jong aapje ook drinken, en werd in een fractie van een seconde door een krokodil gegrepen. Het vleesetende monster had enkel zijn kopje tussen haar kaken, maar met de rest van zijn lijf probeerde hij zich los te trekken en sprong hij heen en weer om te kunnen ontsnappen, een hele tijd lang. Het aapje zag letterlijk de dood in de ogen en zijn angst moet onbeschrijflijk geweest zijn. Maar omdat de krokodil

hem niet beter tussen haar kaken te pakken kreeg, opende ze haar mond even... en het onfortuinlijke aapje wist zich los te rukken en weg te lopen. Hij had "in de muil van de dood" gezeten, maar was toch op

ongelooflijke wijze ontsnapt! Ondanks zijn hopeloze situatie en de enorme overmacht van de krokodil had hij niet opgegeven, en hij heeft er zijn leven mee terug gewonnen!

Een ander indrukwekkend verhaal was dat van een troep leeuwen die een kudde buffels aanviel. Normaal kiezen leeuwen een kleiner of zwakker exemplaar uit, isoleren het, en halen het neer. Ditmaal hadden ze een grote stier uitgekozen: met 4 of 5 beten ze zich in hem vast om hem op de grond te krijgen, maar hij stond daar, de poten gespreid, hevig blazend, en liet zich niet vloeren. Intussen stond de

rest van de kudde een eind verderop zich te hergroeperen en toe te kijken. Ze trappelden zenuwachtig ter plaatse in een lange rij, zoals een falanx, en omdat de stier minutenlang niet tegen de vlakke ging, kregen ze blijkbaar een beetje moed, en kwamen met knikkende knieën, fel snuivend en heel langzaam dichterbij... tot de leeuwen opgaven en afdropen! Wat een mooie illustratie hoe solidariteit en eenheid overwinning kunnen bezorgen. Maar ook hoe buffels, die véél talrijker en groter zijn dan leeuwen, zich meestal laten doen door hun angst. Als ze zich niet zouden laten intimideren, zich aaneen zouden sluiten en de kleintjes in een kring beschermen, zouden ze met hun stoere horens gemakkelijk de leeuwen weg kunnen houden. Wat een geestelijke lessen voor ons als we weten dat Petrus de duivel vergelijkt met "een brullende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden" (1 Petrus 5:8). We zijn heus niet weerloos, en samen, in eenheid, in slagorde, kunnen we leeuwen verjagen!

Een gelijkaardig verhaal zag ik met een troep muskusossen in het poolgebied, die achtervolgd werden door twee wolven. Zolang de muskusossen dicht bijeen bleven, konden de wolven niets beginnen. Maar de

wolven chargeerden verschillende malen en wisten angst en paniek te zaaien, waardoor de kudde op hol sloeg, en uit elkaar gedreven werd. Opnieuw: hoe belangrijk is het om deze eeuwenoude strategie van satan te doorzien en ertegen in te gaan! De wolven kregen één kalfje vast, waarin ze hun tanden zetten. Maar het kalfje hield een tijdlang stand, de kudde hergroepeerde zich, en kwam in gesloten slagorde het kalfje te hulp, en de wolven moesten afdruipten! Ontroerend om te zien.

Een andere variatie op hetzelfde thema: een ijsbeer ging op weg naar een veld met nesten van vogels die aan het broeden waren. Daar lag voor hem een rijkdom aan vogeleieren wat heel aantrekkelijk was. Maar naarmate hij naderde, voelden de vogels zichzelf en hun nageslacht ernstig bedreigd en begonnen hem aan te vallen: ze vlogen laag over hem heen, en pikten met hun scherpe snavel vele keren op zijn kop! De beer droop af! Alweer een David die zijn

Goliath verslagen had. "*Bied weerstand aan de duivel, en hij zal van u vlieden*" (Jakobus 4:7). Het wérkt echt!

Een andere documentaire filmde een jonge blauwe vinvis die achtervolgd werd door een troep orka's: eerst isoleerden ze hem van de rest van de kudde, dan flankeerden ze hem langs beide kanten zodat hij niet kon ontsnappen. De hele tijd probeerden ze hem onder

water te duwen (een blauwe vinvis moet ademen!) om hem uit te putten, gedurende ongeveer twee uur! Heel lange tijd hield hij stand, maar uiteindelijk raakte hij doodmoe; ze verdronken hem, en vielen ze hem rechtstreeks aan en beten stukken uit hem! Hoe vaak is zulke uitputtingsstrategie niet één van de tactieken van de boze om ons uiteindelijk te krijgen? Als hij ons niet in een directe aanval of open strijd kan verslaan, probeert hij het door

ons te belasten, te vermoeien, ons "kopje onder te duwen", en ongemerkt langzaam onze energie te roven... Het onkruid, de distels verstikken het goede zaad toch ook lángraam, of niet (Matt. 13:7)?

Een laatste sterk verhaal: in een bepaald natuurreserveaat in Afrika constateerden de bewakers dat 90% van een leeuwentroep stierf, gedood door... vliegen! Elke vlieg zoog één druppel bloed uit hen, totdat ze eraan bezweken! Ongelooflijk! Dit werpt een ander licht op de "koning van de jungle", het gevreesde roofdier dat toch ook zo kwetsbaar is.

Sommige gelijkenissen uit het dierenrijk zijn waarschuwingen, andere zijn bemoedigingen. Veel kijkplezier, en dat uw geestelijke ogen ook open mogen zijn!

Ignace

